

Pour la « Mata Hari de Galilée » des espions travaillaient gratis

Da notre always special permanent Alain GUINEY...
T&L...
Le...
MOTS CROISÉS FLASH

שהייה בלבנון - ועתה היא נאשמת כראש רשת ריגול גדולה האר"י מגבול הלבנון

צעות ועדת שביחת הנשק, דרך ראש-הניק"ר. סיפרו הוריה:

«אחת ערב חזרה הביתה עם עדר הבקר שלנו. היא לא רצתה לעבור דרך חלקה זרועה, לכן התקדמה לאורך הדרך הצמודה לגבול. פתאום תפסו אותה וזרמנים לבנון ניים וגררוה איתם. בת אחיה הקטנה, שהלכה בצידו השני של העדר, ראתה את כל העניין ורצה לספר לנו. מיד הודענו למש"ט והיא פנתה להודעת שביחת-הנשק.»

חילאס הוחזקה במעצר בעכו, נחקרה כפי שנחקר כל ישראלי העובר את הגבול לאחת המדינות השכנות. בעיקר רצו החוקרים לדעת מה סיפרה למשטרה הלבנונית. היא אף הועמדה למשפט, נאשמה במסירת ידיעות לאויב. אך השופט קיבל את גירסתה, כי נגררה על-כורחה אל תוך שטח לבנון, ויזכה אותה מאשמה.

עתה טוענת המשטרה, כי באותה שהייה בלבנון יצרה חילאס את המגע עם המודיעין

המודיעין נוצר בכפר הישראלי, משיב לו בן גזעו מעבר לגבול.

שלוש פעמים ביום יכולים חושבי הצד הישראלי לשמוע בכיור את המואזין של ירי קורא לנאמנים לתפילה, מראש צריח המסגד הצחור של העיירה. בכפר הישראלי אין מסגד. בימים שלפני קום המדינה נהגו בני הכפר להתפלל את תפילות יום השישי והחגים במסגד הסמוך. עתה הם מתפללים איש איש בביתו.

קשר זה אל הצד שמנגד, לדעת מומחי המשטרה, הוא מניע נפשי חזק, אשר ב"כוחו לדחוף ערבי ישראלי אל הריגול. אך מה ביחס לחילאס עצמה? מה הריח אותה בלילות אל הסוכן הערבי שמעבר לגבול? גם לכך ניתנה תשובה. מניע אישי ראי שון שהועלה על-ידי המשטרה נגע לאחיה של חילאס, עבדאללה, המבוגר ממנה. לפי ני ארבע שנים נוצר עבדאללה, שהוא אי-חיה-החורג של חילאס, נמצא אשם בריגול

מבט לחו"ל

עבר הלבנון. בנות הכפר מצטיינות ביופין.

ההפליה הכרוכה בו, הם הדוחפים ערבים אחדים להפוך למרגלים. מה גרם למשטרה לחשוב, כי אכן חילאס גיומעה היא מרגלת? בעת מעצרה נמצאו ברשותה מיסמכים מסויימים. היא הסבירה כי הניירות אינם שייכים לה, אלא שהיא נמצאה אותם בחורבה של אחד מבני השבט. הגירסה הרשמית, שאף מצאה את דרכה אל כמה עתונים זרים, תיארה את חילאס בת 22 כראש רשת ריגול ענפה. סוכנים היו איספים למענה את החומר בכל רחבי ישראל, והיא היתה מעבירה אותו ללבנון. אחדים מהם, נאמר, אף עשו זאת ללא תש"ל. רק למען יופיה של חילאס.

לפי אותה גירסה, שיחק יופיה של חילאס תפקיד חשוב בסדרי העבודה של רשת הריגול. הסוכנים שנפגשו עמה העמידו פני מחזורים. אלא שבמקום דברי-אהבה, מסרו לה מפות, מיסמכים בטחוניים, דו"חות של מודיעין. היא היתה תופרת את המיסמכים בכד שימלחה, חומקת בחשכת-הלילה אל ה"עירה ירי הלבנונית, מרחק דקות מביתה. פרט זה, יותר מכל דבר אחר, פגע באב. "איך ייתכן שבחורים יבואו לבקר את בתי?" התרעם. "זה בניגוד למנהגים שלנו! זה בושה לשפמי! זו פגיעה בכבודי!" הוא אפילו מוכן לשלם הון לבחור ש יטען כי פגש אותה בביתה — אם אך ידע להצביע על הבית. ומה עם חציית הגבול? "וואלה, יא סידנא", השיב האב, "אין כל בעיה לעבור את הגבול. אבל אנחנו לא עוברים. לא רוצים עניינים."

★★★
ניקמת אחיה?

אין כל קושי לעבור את הגבול. 600 בני השבט עצמם יושבים משני עברי הקו הדמיוני המפריד בין ישראל ללבנון, כמחצית השבט בכל מדינה. כש-

לקבל ידיעות מסוכני רשת הריגול. היא עבדה במשק ועזרה לי, ולמרות היותה יפה וביגיל חנואין, לא רצתה חילאס לעזובני.

בדרך לכלא

חילאס מובלת על-ידי שוטרים, בצאתה מבית-המשפט, אחרי שפקודת-המעצר שלה הוארכה עד לעריכת המשפט. פניה מעוותים בבכי, וגם אמה, הצועדת לידה, בוכה. בידה מחזיקה חילאס חבילת בגדים נקיים.

עין הלבנוני, הסכימה לרגל עברו בישראל. ★★★
"רק שינאה"

השבוע הובאה חילאס לפני שופט בחיפה, להארכת פקודת-המעצר שלה. הישיבה במעצר נתנה בה את אותותיה: פניה היו נפולים, שצרה מדובבל, עיניה נפוחות מבכי. השופט שאל אותה אם יש לה בקשה כלשהי, לפני שיוציא את הצו המבוקש. חילאס הביטה בסניגורה, שהגן עליה בפעם הקודמת. הפרקליט השיב: "רק אתמול קיבלתי את כתב-האישום ולא הספקתי לעיין בו כהלכה." חילאס פנתה לשופט: "אני רק מבקשת רחמים." בצאתה מן האולם, דחפה אמה לידה חבי לת בגדים נקיים. "בתי תצא זכאית!" נשבעה

פירסום עולמי

תמונתה של חילאס, ה"מאטה הארי הגלילית", כפי שהופיעה ביומון הצרפתי הגדול, פראנס סואר.

מתייפחת. "היא לא עשתה שום דבר. שונאים מהחמולה של בעלי תפלו עליה את ההאשמות האלה. אבל היא לא מרגלת!" שכן, שהיה בין עשרת העצורים, נדבראשו לאות הסכמה. "ככה זה אצלנו, הערבים. מוכנים להרוג אחד את השני, בגלל מריבות ישנות." אולם כאשר התרחקה האם, הרשה לעצמו מחשבה בקול רם: "חאלה, הנה עצרו עש"רה. חקרו וחקרו, ובסוף אמרו לנו — לכו הביתה. אין שום דבר נגדכם." "הדבר הראשון שרצו לדעת מפי, היה על קשרים עם אנשים מעבר לגבול. אמרתי להם, שלפני כמה שנים פוצצו מסתננים, מן הכפר הקרוב, את הבית שלי. רק במקרה לא נהרג איש מהמשפחה. מאז אנחנו חיים במתיחות, ואין שום קשר." "המשטרה בטח עשתה עוד חקירות, ובי"סוף הגיעה למסקנה שאנחנו חפים מכל פשע ואפילו שיחררה אותנו. ועכשיו רק את חילאס ועוד בחור אחד — זה בעל החורבה — נמשיכים להחזיק במעצר. זאת אומרת, שאולי יש משהו בהאשמה. כי מי ידע מה עובר בלב בחורה של היום?"

חותמת המימשל

על תמונתה של חילאס, על גבי רשיון-המעבר, סטת